

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΑΔΟΛΦΟΥ ΜΠΡΙΕ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΚΛΕΦΤΗ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου και τέλος).

ΗΜΕΡΑ το πρωί το έβλεπα, αλλά το πλύσιμο αυτό έκαμε πιο πολλούς λεκέδες, έξέφτισε περισσότερο τα μανικάια και τις κομπόζιτρες.

Το ποικιμάσι μου, το τελευταίο μου ποικιμάσι, έναι τόσο μαύρο, που δέν το μπόρεσα νά τό φορέσω. Εξήτησα νά βρω κανένα από εκείνα που έφραζα για την λύση.

— Άκού, έβαλα τό φορεμάτά μου, καττάχτηκα στον καθρέπτη. Άλλοιμονο! Καί ό ίδιος έντροπέμον για την κατάσταση μου. Έμοιαζα μ' έναν συζαμένον άθλιο! Άθλιος έγω μέ... 126,000 φράγκα! Μου ήθε νά νά γελάσω. Άς πάρω λοιπόν ένα χιλιάκινο ν' αγοράσω ένα κοστούμι. Χιλιάκινο!...

Νά βγάλω έγω χιλιάκινο μπρός σ' έναν έμποροφάρτη! Θά έναι τό ίδιο σαν νά πήγαινα σ' έναν άπαιτόνο και τή φώναζα :

— Κύριε, έλάεφα! Συλλάβετε με!...

— Όχι βλακείες. Δέν ήμαι άκόμα, δόξα τό Θεώ, τόσο άνόητος νά κάνω τέτοιες τρελλές!... Άλλά τί νά κάνω;

Μή βιαζόμιαστε. Έχω κάτι τι νά φάω και για σήμερα. Άδριο θα βρούμε κανένα μέσον.

26 'Ιουλίου

Τίποτα δέν κατόρθωσα νά βρω. Ά! Θεέ μου! Μήπως ήμαι φτωχός, με σα στο Παρίσι με 126.000 φράγκα μέσα στο ποκέτο μου;

Δέν έχω παρά 12 δεκάρες!...

Αύθημερόν τό άπέγνευμα

Επιστρέφοι από την Έθνική Βιβλιοθήκη. Σήμερα το πρωί βγήκα κατά τήνμη με τό χαρτονομιάμά μου, έλπίζοντας ότι θα μου έρθη καμιά έμπνευση, ότι θα εφραζα κανένα τρόπον για νά τό χαλάσω.

Έξαφνα μια ιδέα με έφώτισε.

Έχω 126.000 φράγκα. Άλλά μήπως κα ξεπέσουν άραγε; Άκούσα ότι γίνονται φρασίες στό Χρηματιστήριο. Θά ήταν καλό να φωταύσα και κανένα σαράφι. Άλλά ποιόν; Καί σε ποιόν θα τοίμισα, έγω ό κορυφίτζι, νά παρουσιάσω ένα χιλιάδακινο κολλαριστό;

Συλλογίσθηκα ότι ύπάρχουν βιβλία στη Βιβλιοθήκη, που γράφουν γι' αυτά τό χρηματιστηριακά. Έπληξα λοιπόν και ζήτησα ένα τέτοιο βιβλίο από τον υπάλληλο, για νά διαβάσω, νά πάρω μια ιδέα. Ό υπάλληλος μ' εκόταξε, είδε τό κορυφίτζι μου και γέλασε. Τό κήνος!

Βρήκα όμως ό,τι ζητούσα. Άγόρασα την ζερμενίδα του Χρηματιστηρίου, τη διάβασα και ήσυχασα.

Με τίς δύο δεκάρες που μου μείνανε, πήσα λίγο ψωμί και έφαγα.

Τώρα ήμια άπένταρος. Δέν έχω πια παρά κολλαριστό χαρτονομιάμα τον χιλίων δραχμών και μερικές δυολογιές.

Τι θα φάω αύριο;

Μεσάνυχτα.

Σήτησά έξαφνα και φαχνούλα κάτω από τό προσκεφάλι μου και νά δού άν τό πορτοφόλι με τό λεφτά βρισκόταν εκεί. Τό βρήκα στη θέση του... Τό γάιδεμα μά... πεινά!...

27 'Ιουλίου

Πρόκει σήμερα, χωρίς άλλο, νά βρω έναν τρόπο νά έξαγορεύσω τό χιλιάδακινο. Πεινάω... Πεινάω τρομερά. Ρίχνω μια ματιά στην κοιλίτσα. Ή σπιτονοικοκυρά μου έτοιμάζει τά πιτάτα για τό ψήμα. Ό σκύλος της τρώει κάτι. Κ' έγω φροφάω της πεινάς!...

Μεσάνυχτα

Γρούθω κοιρασμένος. Δέν έβια, Δέν έφαγα. Δέν μπορώ πια νά σταθώ στό πόδι μου.

Όλη μέρα σκεπτόμουν πως και με τί τρόπο, ένας μπορεί νά εξαγορεύσει ένα χαρτονομιάμα των χιλίων φράγων;

Άποράσισα νά παρουσιάσώ στην θυρίδα κανενός σιδηροδρομικού σταθμού και ν' αγοράσω ένα εισιτήριο για τόσο μακρινό. Για την Κωνσταντινούπολη, τη Μόσχα. Ό υπάλληλος δέν θα ιδή από την θυρίδα, παρά μοναχά τό χέρι μου, που θα φροντίσει να τό πλύνω καθαρά και μ' έπιμέλεια. Θά μπορέσω τότε νά βρω

Ή σπιτονοικοκυρά μου τοιμάζει τά πιτάτα για τό ψήμα.

από την αίθουσα, νά πετάξω τό εισιτήριο και νά πάω ν' αγοράσω ένα κοστούμι πρώτα φτωχικό, έπειτα καλύτερο και κατόπιν ένα άκόμη πιο καλό. Ύστε όποιον κι άν παρουσιάσω με χιλιάδακινα στό χέρι, νά μήν προκαλώ σε κανέναν πια άπόνοια.

Ήμουν εύχαριστημένος και ύπερήφανος για την περίεργη αυτή ιδέα. Άλλά σε ποιόν σταθμό δίνουν εισιτήρια για τη Μόσχα;

Πήγα στον άνατολικό σταθμό, μα τό έλασα. Σε κάθε θυρίδα ήταν κ' ένας υπάλληλος που έζητάζε τους ταξιδιωτές. Άστυνομικός περιπατούσαν και προσέχαν τον κόσμο. Ένώθησα την κοιτανάρα που λίγο έλειπε νά κάμω. Λείπει ό αστυνόμενος από τους σιδηροδρομικούς σταθμούς; Θά με παίρνουν για δουλοφρόνη που θέλει να περάσει και να φύγη από τό σύνορα! Πρόχει νά του δώσω!...

Έπειτα από μισή ώρα σκέφθηκα κάτι άλλο : Νά πάω σε μια Τράπεζα.

Για νά ήματι πιο εύπαροφούσιος, πήρα μελάνη να σκοπάζω μερικές λεκέδες από τό σακάκι μου, που ήταν από μαύρο ούζο και ζωομοιλία νά άπαιρώσω τό κολλάρο και τά μανικέτια μου. Πήρα την πένοια μου και βγήκα έξω, χωρίς νά φορέσω και καπέλλο, όπως κάνω συνηθιστά όταν θέλω ν' αγοράσω κανένα ή τσιγάρα. Άνα έπιτάξα κοντά στην Τράπεζα, έβαλα την πένοια μου σ' αυτή και μπήκα μέσα καινοφρονιστάς.

Ήμουν σαν γειτονικός υπάλληλος ξεσκουφιστος και με την πένοια σ' αέτι.

Έδιώχασα τη λέξη «Ταμίσιον» έπάνω από τρεις θύριδες. Άνοιξα τό χαρτονομιάμα και τό παρουσίασα στον αρμόδιο υπάλληλο.

— Τόν χιλίων φράγων, παρακαλώ.

Κότταξα μέσα στο γραφείο τό μετόλλινι κίβωτο γεμάτο νιστολόγια και λίρες και μέσα σε χαρτονομιάμα μάτσα τό χαρτονομιάμα. Ήμουν βέβαιος ότι αυτή τη φράση θα έπε τήγαινα.

Ό υπάλληλος άρχισε να μου αιτούτο τό νομιάμα. Έξαφνα σταμάτησε.

— Για ποιά κατάσταση, παρακαλώ;

— Πώς; είπα.

— Για ποιά κατάσταση έναι τά χρήματα;

Δέν μπορούσα νά πώ ότι ήσαν για μένα.

Είπα στην τύχη ένα δνομα.

— Μα τόν κ. Πρεβιά και Σία.

— Δέν τον γνωρίζω.

— Οδός Λε Πελετιέ.

— Δέν έξαγορεύομαι χαρτονομιάματα, παρά μονον στοίς πελάτας μας.

Πήρα τό χαρτονομιάμα μου και βγήκα χωρίς νά πώ τίποτα.

Τώρα πια άπογοητευθήκα.

5η ώρα πρωινή

Δέν μπορώ νά κοιμηθώ. Πεινά!... Είτε χιλιάδες έναι ή τριποσία τούζο, ή ένα ιηδεονικό, έναι ένα και τό αυτό, έμα προτιμούσα να πεθάνω!...

31 'Ιουλίου

Είμαι εύτυχής!... Δέν έχω πλέον τίποτα. Την περασμένη νύχτα, απαθήκα τρομαγμένος από έναν φατόλη, που μύρισε την πένοια. Πήσα τό πορτοφόλι του γέρον, έβαλα μέσα τό χιλιάδακινο και πήγα να πέσω στο Σηρομόνα.

Όταν ξανανοίξα τό μάτι μου, άρχισα νά φωνάζω.

Επειδή δέν ήξερα πού ήμουν και έβλεπα έναν ένομοτάρη νά σκύβη από πάνω μου, νόμισα πως γάχηκα. Σιγά-σιγά άρχισα να τό θυμάμαι όλα. Με βγάλαν από τό ποτάμι, λοιπόν;

Κότταξα για τό πορτοφόλι μου. Τίποτα! Είχε βουλάξει φάνετα, στο ποτάμι.

— Τό πορτοφόλι μου! Ποιά έναι τό πορτοφόλι μου; ξεφώνησα.

— Τι είλε μέσα τό πορτοφόλι; με ρώτησε ό ένομοτάρης.

— Ό, τίποτα, τού άποκοιθήκα. Τίποτες άνεν άξιας.

Κάποιος κύριος συμπάθησε την μοίρα μου, την άβλιότητα μου, τά τριμμένα ούζα μου. Τού διηγήθηκα ότι ή έλλειψη εφρασίας μ' έφερε σ' αυτήν την άβλιότητα.

Μ' έντισε με καινούγια ούζα και με πήρε στην ύπηρεσία του. Δέν κάνω και μεγάλα πράγματα, αλλά πληρώνομαι καλά.

Και τό κριώτερο : Δέν σκέπτομαι πλέον τις 126.000. Υ. Γ. Έληφθήκα νά πώ ότι ό γέρος μόλις άνα κάλυψε την κλοπή, πέθανε άμέσως από συμφορη, χωρίς νά προφτάση νά καταγγείλη τίποτα!...

ΤΕΛΟΣ

ΑΔΟΛΦΟΣ ΜΠΡΙΕ

